

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Confessio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

in, ne ambo in foueam cadant, quam stultus euitare noluit. Aug. lib. de pen. 5. hab. de pen. dist. 6. Qui Sult.

Discretio confessori valde necessaria est. Consideret qualitatem criminis, in loco, in tempore, in perseverantia, in veritate personae, cuius fuerit reatus, cuius sapientiae & ordinis, & quali hoc fecerit tentatione, & in ipsius multiplici executione. Augustin. lib. de penitent.

Spiritus sanctus in sancta Ecclesia (etiam in isto tempore, quo velut granum atteritur cum palea) sic operatur, ut nullius veram confessionem aspernetur: nullius simulatione fallatur, atque ita reprobos fugiat, ut etiam per illorum ministerium improbos colligat. Aug. lib. blasphem. spir. sancti. 5. hab. 1. q. 1. Spir. sancti.

O homo, quid times confiteri? Illud quod per confessionem scio, minus scio, quam illud quod nescio. Cur confiteri erubescis peccata tua? peccator sum, sicut & tu: homo sum, humani a me nihil alienum. Confiteri homo homini, homo peccator, homini peccatori. Elige quod vis: Si non confessus lates, in confessum damnaberis. Ad hoc Deus exigit confessionem, ut liberet hominem humilem. Ad hoc damnat non confitentem, ut puniat superbum. Aug. sup. 1. sed.

Sacerdos ante omnia caueat, ne de his, qui ei confitentur peccata sua, alicui recitet, quod eorum confessus est: non propinquis, non extraneis neque (quod abfit) pro aliquo scandalo, nam si hoc fecerit, deponatur, & omnibus diebus vitae suae ignominiosus peregrinando peregrat. Greg. 5. hab. de pen. dist. 6. Sac.

Qui promereri vult, quod expetit, debet malum confiteri, quod fecit. Valde enim facile est, ut peccatorem se quisque fateatur, cum nihil pro peccato suo patitur. Greg. 8. Moralium.

Mirentur in domo Iob, qui voluit castitatis continentiam, mirentur integritatem iustitiae, mirentur viscera pietatis: ego in eorum minus admittor confessionem humillimam peccatorum, quam tot vultibus gesta virtutum. Greg. lib. 22. Moral. super illud Iob. 13. Si celavi in sensu meo iniquitatem meam.

Hec sunt verae humilitatis insignia, & iniquitatem suam quemque cognoscere, & cognitam voce confessionis aperire. Peccatores nos in tranquillitate loquimur, sed cum de peccatis ipsis flagello interueniente corripimur, murmuramus: poena ergo nos interrogat, si culpam veraciter cognoscimus. Plerumque grauioris certaminis est commissa peccata prodere, quam non admitta vitare. Plurimi homines confitentur culpam, sed humiles non sunt. Nam multos nouimus, qui argente nullo: peccatores se esse confitentur: cum vero de culpa sua fuerint fortassis correpti, defensionis patrocinium quaerunt, ne peccatores esse videantur. Qui si tunc, cum id sponte dicunt, peccatores se esse veraci humilitate cognoscerent, eum ab aliis arguunt, esse se quod confessi fuerant, non negarent. Qua in re verae confessionis iudicia sunt, si, cum quisque peccatorem se dicit, illud de se dicenti etiam alteri non contradicit. Greg. lib. 22. Moral.

Nunc autem si recorderis peccatorum tuorum, & frequenter in conspectu Dei pronuncies, & pro eis elementiam eius deprecaris, citius illa delebis. Si autem nunc obliuiscaris peccatorum tuorum, tunc eorum recordaberis nolens, cum in toto mundo publicabuntur, & in conspectu profertur omnium, tam amicorum, quam inimicorum tuorum, & sanctorum angelorum, & coelestium virtutum. Non enim ad David solum dicebat: Tu in secreto fecisti, ego cunctis manifestabo: sed etiam ad omnes nos hoc dicitur. Ioan. Chryso. 5. habetur de penitent. di. can. Quis aliquando. 5. Nunc autem.

Peccata tua dicit, ut deleas. Illa si confunderis dicere alicui, quia peccasti, dicit illa quotidie in anima tua: non dico, ut confitearis ea seruo, ut exproberet: dico Deo, qui curat ea: nec enim, si non dixeris, ignorat Deus. Dicit ea in hac vita, ut requiem in alia habeas. Idem sup. Leu. hom. 2.

Confessio sanat, confessio iustificat, confessio peccatis veniam donat. Omnis spes in confessione consistit. In confessione locus misericordiae est. Nulla tam grauis est culpa, quae per confessionem non habeat veniam. Ibid. lib. 1. c. 12.

Frequenter peccans & lugens vix veniam meretur. Ibidem sup. 1. 6.

Quantum displicet Deo imprudentia peccatoris, tantum placet verecundia confitentis. Bern. sup. Cant. ser. 3.

Absque confessione iustus iudicatur ingratus, & peccator mortuus reputatur: confessio igitur peccatoris est via, iusti gloria: & necessaria est peccatori, & iustum nihilominus decet. Bernhar. epistol. cap. 14.

Indicia verae confessionis sunt, si vt vnusquisque se peccatorem dicit, id de se dicenti alteri non contradicat. Nam non peccator, sed iustus videri appetit, cum peccatorem se quisque nullo argente confitetur. Superbia quippe vitium est, vt quod de se fateri quis sua sponte dignatur, hoc sibi dici ab aliis dedignetur. Bernh. de duodecim grad. hom.

Sufficit penitenti confessio, quae primum Domino offertur: deinde sacerdoti, qui pro delictis penitentium peccator accedit. Leo Papa. 5. hab. de pen. dist. 1. Sufficit.

Si veniret Daemon ad capitulum confessionis, impetrare posset indulgentiam remissionis. Satan expulsus est a capitulo cordis: Ad dam

a capitulo paradisi: Iudas a capitulo Christi. In primo culpa superbia: In secundo, culpa inobedientiae, in tertio ritia. Hugo de claus. animae.

Mira compentatio, stupenda vicissitudo, Dominus mala dicere, & ab eodem praemia salutis accipere. Quod reur illi ad praemium confiteri, cui non possis negare. Casiod. super illud Psal. 118. Vias meas annunt.

O ingeniosa simplicitas, & mille tergiversationibus veritas, manifestare delictum: illis non iudex, sed adiutor istus, qui se propria confessione damnauerit. Casiod. sup. 13. Beati quorum remissa sunt iniqu.

O beata confessio, quae aeternum tollit opprobrium, quid reatum inueniet penitentia, per peccus factum lulum. Cass. sup. Psal. 77.

Si operam medicantis expectas, oportet vt valueris. Boetius lib. 1. de Phil. conf.

Medicus aegroto confitenti suam infirmitatem, negare non debet, vt persuadat animae, in qua mala est. Et ideo etiam, vt esse difficultate sentationis magis libet, enim facile sanatur, non multum cauetur. Anselm. sup.

Non potest quisquam a peccato iustificari, nisi confiteri confessus. Amb. lib. de paradiso 5. hab. de peccato rest. quisquam.

Ecce nunc tempus acceptabile adest, in quo confitenti morte liberat: confessio aperit paradysum: confessio tribuit. Vnde Scriptura dicit: Dic tu iniquitates tuas, & His verbis ostenditur, quia non meretur iustificari, qui eam noluit confiteri. Illa ergo confessio non liberat a peccato penitentia. Ambros. in serm. quod 5. habetur de peccato. Ecce.

Plurimum suffragari Deo verecunda confessio, quam defensione cuitare non possumus, pudore recusat de Iosepho, lib. 36.

Qui se accusat, etsi peccator sit, iustus esse incipit, parit, & Dei iustitias confitetur. Cessat enim vitium, confessio profertur humana. Si accusauerit se iustus, accusationis: excludit, qui solet accusare peccata, & est aggre gare flagitia: excusat reum pudor suus, auctorem, qui cum sua delicta non tacuit, videtur in dolo fecit: in Diabolo perdidit, quod suauit. Ambr. sup. maculati.

SENTENTIAE POSTICAE

Jacob. Bill. in Anhol. Sacra.

Peccati remedium dolorem esse, ac peccati confessionem.

Cum quadam immo dicitur fundis pars agrorum vt mede ars malo, vena secunda tibi est: Sic tibi cum sceleris minis autur crimina mortis. Numinis inque tuum iam cadit ira caput: Te ferias, tuamq; in te ipsum desuauit ira. Sic etiam magni concides ira Dei. Nam se se excusat, quis cumq; accusat: multum Et sicut hunc, qui se non sinit, esse Deum.

Hor. Sat. 1. lib. 1.

Qui ne tueribus proptis offendat animum, Postulat: ignoscat Serruici solum: equum est Peccatis veniam poscentem reddere ius suum.

Claud. in Epigr. satisfactiois.

En adsum. Et Seniam confessus crimina posita. Manibus Hectoris atrox ignouit Achillis: Viresces furus matris placatus Orestes. Reddidit Alcides Priamo quae ceperat arces: Pellem inuicem regum flexerit iuna. Darium famulis manibus deluisse peremptum Ferrus, & ingenti solatus fura sepulchro. Tradita capisio spatiosior India Persa.

Quid. Metamorph. lib. 10. fab. 9.

Namen confessis aliquod patet.

PHILOSOPHICA SENTENTIAE

Vbi est confessio, ibi remissio. Sen. lib. de morib. Initium est salutis, notitia peccati. Nam qui peccatorem rigi non vult ideo quantum potes, te ipsum coargue, & accusatoris primum partibus fungere, deinde, iudicis deprecatoris. Seneca ad Luc. epist. 28.

Quare vitia tua nemo conhitetur: quis etiam Somnium narrare, vigilantis est: vitia sua confiteri, mortis est. Espergiscamur ergo, vt errorem nostrum accipiamus. Idem ad Luc. epist. 54.

Omnia vitia in aperto leuiora sunt, mortis quoque tunc inclinant, cum ex abito erumpunt, ac

